

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Conversione Infidelium. Titvlvs XXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

473
demos, quod cum tales non procuraverint viorum internum defunctionum, matrimonium inter hujusmodi personas licet paret contrari, & taliter copulati divorum nequecum possunt.

CAP. II.

Sicut infidelis conjugum venit ad fidem, altero remanet in infidelitate erre, communis proles adiungatur conversio.

Gregorius IX. Argentin. Episcopo.

Existens & cuius accepimus, quod quidam de Iudeis & cecidit errore, ad Christum verum lumen aliebus, uxore sua in Iudaismo reliqua, in iudicio possumus inferire, ut eorum filius quadrennis adfigaretur eis, ad fidem catholicam, quam ipse suscepserat, pertinet. Ad hoc illa a respondit, quod cum puer abzeta infans existat, proper quod magis matrem indulgetatio, quam patrem, sibiique ante partum omnes in doloribus in paru, post partum & laboriosus fuisse visus, ac ex hoc legitima conjugatio matris & foemini magis matrimonium, quam patrimonium nuncipie, dictus puer apud eam debet convenientius remanere. Quin autem filius in patria potestate consilium sequitur familiam, & non matrem, & in utramque qui non debet, & apud eas remanere personas, de quibus nullus est felicitas, quod latuit, vel vite infideli & illis, & puer post triennium, apud patrem non subsistat illi debet & morari : matrem pueri, si eum tamen contingere apud eam, posset illam adducere si obelitatis errorem : in favorem maxima fidei Obedientia respondemus patri eundem puerum adiungamus.

DE VOTO, ET VOTI REDEMPTIONE.

TITVLVS XXXIV.

CAP. I.

Tu puer electio nisi redire, vel in aliud committare, interdictum superius adiungit, & sufficere redirendum, vel mutandum.

Alexander III. Excom. Episcopo.

Dicitur peregrinationis votis, an eleemosynis redditum possit, vel pro necessitate in aliud committatur. Respondemus, quod ab eius, qui praefidetur, pender arbitrio, ut consideret diligenter qualitatem personae, & causam committitionis, faciliter an ex infirmitate, ex afflictione divitiarum, an alia causa probabili propositio, an in recompensatio melior fuerit, & Deo magis accepta : & item hoc debet exinde dispensari.

CAP. II.

Committit Papa votum ultramarini, in his maximis, qui in vita date voruntur.

Idem Norwicien. Episcopo.

Votum a dno R. narratione accipimus, quod in pessilli reatu constitutus Hierosolymianum dilpotur profici: cuidam quoque, qui sepulchrum Domini proficeret vifare, fidem dedit, & suam regale, quod sibi invicem in via socii fideles existent: & infra.] Nos autem ipsum a vero, quod in aucto rea faciliat potius, quam ex arbitrio differentem possumus, abolivimus: ita tamen: quod idem votum eleemosynis redirendum, & huius confilium o nostrarum, to-

a vita sua tempore uni pauperum Christi (dummodo ad hoc sui facultates sufficiente) debet providere.

[1 Et bonam faciatem servarent, quod uero, flosca mente revolvente, ad nos accedit, ut sibi nostrum super hoc consilium aperiremus.]

CAP. III.

Ex sola conceptione boni explicantur non obligatur quia ad bonum conceptum exquadratum.

Iteraturam a tuam: [1 & infra.] Cum ex quadam ministrionis nimbo fuisse mortis pavore perterritus, hac verba protulisti. Non duc hic morabor: proponens in animo, quod religionis habitum esset aliquando suscepimus: [2 & 7.] Tibi igitur respondemus, quod si plus non est in uero processum, transgressor judicari non poteris, si non impicias, quod dixisti.

[1 Et prudenter tuam iam pridem foma revelata, cognovimus: & fatua tua tanto sentimus confidere voluntus & debemus, quanto per te tuam confiditatem benefice conversationis & vita, ferventius charitati brachii amplexuamur. Relatione est nobis ex parte tua, quod.]

[2 Sed propter frequentes infirmitates, que plerumq; vita dilectionem impedit, & quia indigentibus & transiuntibus te hostitatem exhibes, plus ag, felicia impendit, quod concepisti ultro in anno, spero non impensis: ac per hoc dubitas ne de falso fide voti in disfido debet examinari conveniri.]

CAP. IV.

Omne votum mutabile est, in votum religiosum.

Idem.

Scriptura b: [1 & 3] Reus fracti voti aliquatenus non habetur, qui temporale obsequium in perpetuam noscitur religionis observantiam commutare.

[1 Sacro sollemni declaratur, quod spirituali homo proposi-
tum non mutat, cum pro salute anime sic utilius aliquid medite-
tur. Inde est quod vestri iusti: populacionibus non indignari in-
dulgeremus: quod quippe liberos Domini vel alienorum fanteriora
tempora proposuerint vistare, & infirmitate vel alia rationalia
causa occursum habendum religione afficerem, ac, inter vos Deo ser-
vare voluerint, libere ipsos suscipere valentissimis.]

CAP. V.

Executione voti ultramarini, auctoritate Papae posset ex causa dif-
ferti.

Innocentius III. Sroganan. Archiep.
scopio.

Non est a voti dicendus transgressor, qui quod vorvit auctoritate fidelis Apostoli: diffidit adimplere. Sanè significavit nobis Rex Hungaria, quod cum in regni perturbatione a confilium & auxilium tuum sibi senectit haec tenus profuisse, utilitate eius non modicum derogaret, si Hierosolymam (sicut ex votu teneris) regno pergete impacato: [1 & 3.] Ideoque mandamus, quatenus non prius iter adripias Hierosolymam adeundi, quæ regnum ipsum fuerit tranquillitat pristime restitutum, vel super hoc receperis ab Apst. sed. mandauim.

[1 Cum igitur immineat nobis de honore ipsius Regis & statu regni Hungaria felicitate cogitare.]

CAP. VI.

Ecclesia compellit heredem laicum per excommunicationem, &
bonorum subtractionem, ad executionem voti ultramarini, ad quod
je obligavit pro defuncto.

Idem Andreæ duci.

[1 C. 1. eod. tit. in 2. comp. Vid. Navarr. in manualis confessariorum
c. 12. mon. 20. & 32. in Latine nuper impresso. b C. 2. eod. tit. in 2.
comp. & C. 3. eod. tit. in 3. comp. Vid. B. Thomass; 2. c. q. 8. m. 2.
d Turbatane.